

Smukt vinterbillede, Disney-kor og glansbillede idyl. "Vinter" kommer ind og synger:

Vinter: " Når kniplingstyndt iskrystal og fnuglet puddersne, pynter på tårne og spir,
og Krindsens musik, er lyden af stemmer, fra skøjtende drenge og piger.
Så svinger Kong Vinter sit scepter og æble, med tusind lys og duft af kanel.
Men når kronen begynder, at smelte på hans hoved, længes vi mod det der skal
ske":

Efterår, (høres udefra): "Så kommer efterår med"...

Vinter: "Schyy,-det er altså ikke dig endnu".

Efterår: "Nå, rundstykk'. Jeg troede det var mig".

Forår kommer ind og synger:

Forår: "Så kommer forår, med kysseklare blomster i knop, og saftspændte blade i
tusindfold.
De sarteste farver og lårkorte kjoler luftes og blafrer på Nørrevold.
Og Tivoli fyldes med hvinende fryd og sværmen på bænk og på sti.
Men kronen på værket, vil altid være, når nætterne blir lyse fordi":

Efterår (stadig ude): "Så kommer efterår med"...

De andre: "Ej altså stop så, du må altså vente på dit stikord, så det bliver i den rigtige
rækkefølge. Hvor er vi ellers henne, hvis man bare sådan kan lave om?"

Efterår (stikker kun hovedet ind): "Nå, okey okey. Jamen så går jeg bare ud og venter lidt
endnu, hvis det er så vigtigt med dén rækkefølge."

Forår: "Når nætterne blir lyse fordi":

Sommer: "At sommerens varme breder sine arme, og favner vor by i et knus.
Med fadøl i Nyhavn og badende nymfer fra juni til høsten er i hus.
Og Havfruen troner, som en dronning uden krone(r), hvis hun ikke er i Kina
en tur. Og turisterne høster, tusind fotos af hendes bryster, indtil forrådet er
fyldt op, FOR:"

(Stilhed)

Sommer: "FOR"...

(Stilhed)

Alle: "Psst..hallo Efterår, det er dig nu, er du faldet i søvn eller hvad?"

Efterår kommer ind i mudder gummistøvler, regnsæt og sydvest.

Efterår: "Nå, ups undskyld. Nu skal jeg være der."

(Synger, stadig i Disney-musikalsk stil):

"Når efterår kommer i guldbronzedragt, svinger sin vindpisk og viser sin magt, da frydes vi inderligt, over din pragt. Vi fyldes ydmygt af glæde, ved din regnvåde muld at betræde. For du oh...."

(Begynder at hoste)

"For du oh efterå..."

(Hoster, harker, rømmer sig, kaster op, drikker måske et glas vand osv. Kommer endelig til sig selv):

"Når efterår kommer med stormflod og lortevejr i én uendelig strøm, får vi tunnelsyn, kloakfyldte kældre og rotteplage, som i den ondeste drøm. Mens klimakatastrofer, mudderskred, tørke og hungersnød netop har dræbt en million, stener vi til nyheder og hjernedøde TV-shows, i dyb depression. Det er som om, vi kollektivt fortrænger, at hele kloden hænger, med røven over afgrundens rand, MEN SÅLÆNGE KRONEN HOLDER og TV Charlie sender Eddie Skoller, vil vi skide på krigen i Afghanistan!"

(De andre stirrer lamslået på ham)

Vinter: "Står der virkelig det i manuskriptet?"

Efterår: "Njaa, jeg har lavet det lidt om. Opdateret det lidt, for at gøre det mere vedkommende."

Forår: "Vedkommende?"

Efterår: "Ja, så vi sådan kan få lidt og tænke over, du ved. Se tingene i øjnene som de er, så vi måske får lyst til at gøre noget ved det."

Sommer: "Jamen det er da ikke dét vi er her for. Er vores fornemmeste opgave ikke, at strø lidt sukker på og sørge for, folk kan glemme hverdagens små fortrædeligheder bare for en stund? Så de kan mærke livet og årstidernes skiften, med al deres skønhed og poesi?"

Efterår: "Der fan´me ikke noget skønt og poetisk over efteråret! Nu skal jeg sige dig en ting; Jeg er så TRÆT af alting skal ses gennem et lyserødt filter af Fontex og Disney-glasur. Det er til at kaste op over. Det er som om, at ligegyldigt hvad vi taler om, så skal

det lules ind i den der "der er ikke noget der er så skidt, at det ikke er godt for noget"-holdning. Hvor Herrebevares! Om det så er finanskrisen, så er der nogen der prøver at bilde os ind, "at den får folk til at rykke tættere sammen og søge ind til de nære værdier". Gu gør den ej! Vi er nøjagtig ligeså egoistiske, grådige og vestligt overfråseforbrugende som vi hele tiden har været. Vi har fladskærme, golfudstyr og charterrejser ud af alle kroksåbninger, mens vi sidder og snakker om CO2-udslippet skal ned i u-landene. Verden står i flammer, folk dør af sult, vi er ved at trække hele kloden ud i lokummet og så står vi og synger med fistel-stemmer, så det hviner i tandhalsene, om årstidernes yndighed og hvad ved jeg. Men nu gider jeg kraftedeme ikke mere! Det er slut! Jeg siger op og går ud for at gøre en forskel i det virkelige liv. Jeg melder mig som besøgsven, u-landsfrivillig og telefonpasser på selvmordslinien. Jeg adopterer nogle børn fra den 3. Verden, flytter ud i et bæredygtigt halmhus og bliver selvforsynende vegetar med egne grønsager. Og jeg synes ærlig talt i skulle gøre det samme, lige nu!

(Opdager de andre er gået, råber efter dem):

"Hallo, hvor blev i af? I kan sgu´ da ikke bare gå. Hjælp...JEG KAN IKKE ÆNDRE VERDEN ALENE"!!!!